

ชื่องานวิจัย	รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายโดยใช้โปรแกรม อาชาบำบัดในการส่งเสริมทักษะการควบคุมตนเองของบุคคลออทิสติก
ชื่อผู้วิจัย	นายรังสิวุฒิ สุวรรณโรจน
หน่วยงาน	ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 11 จังหวัดนครราชสีมา
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลออทิสติก สร้างและนำรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายไปทดลองใช้ ศึกษาหาประสิทธิผลและความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการส่งเสริมทักษะการควบคุมตนเองของบุคคลออทิสติกด้วยโปรแกรมอาชาบำบัดภายหลังจากการนำรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายไปใช้ โดยเทคนิคการวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) ที่ใช้กระบวนการ วิจัยเป็นพื้นฐานสำคัญ 2 วิธี คือ การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) และ การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ร่วมกับกระบวนการมีส่วนร่วม การนิเทศ กำกับติดตาม ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 11 จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 147 คน ผู้ปกครองนักเรียนบุคคลออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 11 จังหวัดนครราชสีมา ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 147 คน นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่ลงทะเบียนเข้าเรียน กับศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 11 จังหวัดนครราชสีมา ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 984 คน และภาคีเครือข่าย จำนวน 4 เครือข่าย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย ครูศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 11 จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 30 คน ผู้ปกครองนักเรียนบุคคลออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 11 จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 11 คน นักเรียนบุคคลออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 11 จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 11 คน และภาคีเครือข่าย จำนวน 30 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างปีการศึกษา 2562 ถึง ปีการศึกษา 2563 โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสังเกตแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามลักษณะเป็นมาตราส่วน 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .948 นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการตรวจสอบแบบสามเส้า ร่วมกับการวิเคราะห์เชิงสถิติ ผลการวิจัยพบว่า

1. การศึกษาสภาพปัญหาของบุคคลออทิสติก ได้แก่ มีพฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง ร้องไห้ไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม สื่อสารไม่ได้ ไม่รู้ว่าตัวเองชอบอะไร ไม่ชอบอะไร เรียกไม่หันกลับ ชอบเล่นคนเดียว เล่นกับคนอื่นไม่เป็น การทรงตัวไม่ดี และไม่สามารถนั่งบนหลังม้าได้ ส่วนความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลออทิสติก ผู้ปกครองเห็นว่า ความต้องการจำเป็นพิเศษเรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังต่อไปนี้ อันดับที่ 1 ไม่รู้ว่าตัวเองชอบอะไร ไม่ชอบอะไร อันดับที่ 2 สื่อสารไม่ได้ และเรียกไม่หันกลับ และการทรงตัวไม่ดี ไม่สามารถนั่งบนหลังม้าได้ อันดับที่ 3 ร้องไห้ไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม อันดับที่ 4 ชอบเล่นคนเดียว เล่นกับคนอื่นไม่เป็น อันดับที่ 5 มีพฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง

2. รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายโดยใช้โปรแกรมอาซาบับัดในการส่งเสริมทักษะการควบคุมตนเองของบุคคลออทิสติก ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ 1) หลักการการมีส่วนร่วม 2) วัตถุประสงค์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วม 3) การบริหารแบบมีส่วนร่วม 4) การดำเนินการ และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ

3. ทดลองใช้และหาประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายโดยใช้โปรแกรมอาซาบับัดในการส่งเสริมทักษะการควบคุมตนเองของบุคคลออทิสติก พบว่าทักษะการควบคุมตนเองของบุคคลออทิสติกก่อนและหลังการใช้รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่าย โดยภาพรวมและรายข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนหลังการใช้รูปแบบฯ สูงกว่าก่อนใช้รูปแบบฯ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4. การศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายโดยใช้โปรแกรมอาซาบับัดในการส่งเสริมการควบคุมตนเองของบุคคลออทิสติกพบว่า ความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายโดยใช้โปรแกรมอาซาบับัดในการส่งเสริมการควบคุมตนเองของบุคคลออทิสติก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.68, S.D.=0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ความคล่องตัวในการปฏิบัติงานร่วมกับภาคีเครือข่าย ($\bar{X}=4.77, S.D.=0.65$) รองลงมา คือ เนื้อหาหลักสูตรโปรแกรมอาซาบับัด ($\bar{X}=4.73, S.D.=0.48$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวัดผลและการประเมินผล ($\bar{X}=4.62, S.D.=0.50$)